

[Himmelstrup.]

ske bestemt Aarsag midt i August i Aar, tror jeg ikke, at dette er rigtigt.

Vi kan altsaa slutte os til de Bestemmelser, der er Tale om at fortsætte ud over 1. November, da den nugældende Lov udløber.

Valdemar Sørensen: Det viser sig, at den Lov, som her foreslaas fornyet, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup allerede har været inde paa, i den Tid, den har været gældende, virkelig ved Lejligheder har været brugt, fordi der har været Trang til at bruge den.

Man kan slet ikke bortvise den Tanke, at der i den Tid, vi lever i, kan komme visse Lejligheder, hvor det vil være rimeligt og naturligt at benytte en Lovgivning som denne igen. Det vil heraf fremgaa, at jeg ser paa Lovforslaget som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, betragter det som en Sikkerhedsventil over for de økonomiske Omstændigheder og Omsving, vi er inde i, og jeg skal ligesom de to forudgaaende Ordførere anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg takker Ordførerne for den overmaade velvillige Indstilling over for Lovforslaget, som de har givet Udtryk for, og skal blot i Anledning af nogle Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. Himmelstrup opholde mig et Øjeblik ved selve Sagen.

Det er rigtigt, at Lovforslaget maa ses under den Synsvinkel, at det er en Sikkerhedsventil — en Sikkerhedsventil, der forhaabentlig ikke bliver Anvendelse for, men som det er nødvendigt at have, hvis Situationen former sig paa en saadan Maade, at det bliver nødvendigt at benytte den Bemyndigelse, som Loven er Udtryk for.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup spurgte, om der var Grund til at formode, at den nugældende Bekendtgørelse vilde blive ændret. Det er der ikke. Den nugældende Bekendtgørelse, Bekendtgørelsen af 30. Marts 1940, støtter sig til Bekendtgørelsen af 1. September 1939, hvori det hedder, at „paa de af Banker, Sparekasser og lignende Pengeinstitutter udstedte Kontrabøger eller Indlaansbeviser kan der indtil videre, uanset de fastsatte Udbetalingsvilkår, ikke fordres udbetalt mere end 300 Kr. om Ugen . . .“. Og saa er der en Undtagelse: . . .saafremt Udbetaling sker i Form af Overførsel til Kontrabog eller Udstedelse af Checks til offentlige Kasser. Saaledes er

de nugældende Bestemmelser, og det er Hensigten vedvarende at opretholde disse.

Jeg tror, det ærede Medlem har Ret i, at Loven af 1. September 1939, der dannede Grundlaget for Bekendtgørelsen af samme Dato, fremkom efter Ønske fra Nationalbanken. Men jeg maa sige, at Forslaget om Forlængelse af Loven — altsaa det Lovforslag, vi i Øjeblikket behandler — er fremsat ikke alene efter Ønske fra Nationalbanken, men ogsaa, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at fremhæve, efter Forhandling med Repræsentanter for private Banker og Sparekasser, idet man fra ansvarlig Side inden for Pengeomraadet mener, det er nødvendigt at have en saadan Bemyndigelse, der i paakommende Tilfælde kan faa ikke ringe Betydning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Forinden jeg meddeler Dagsordenen for næste Møde, vil jeg udtale Ønsket om, at de af Tinget nedsatte Udvalg angaaende de forskellige Beskæftigelseslovforslag vil fremskynde deres Arbejde mest muligt.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 23. Oktober, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Udbetaling af Indlaan i Banker og Sparekasser.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidigt Løntillæg til Statens Tjenestemænd m. fl.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 360 af 9. Oktober 1939 om midlertidige Foranstaltninger vedrørende Lodsvæsenet.

Mødet hævet Kl. 14⁵⁵.